

kunne forstaa, at dette Parti, Venstre, der har svigtet alt, hvad det hidtil har kæmpet for, er Folk, som man skal gaa til Valg med. Jeg tror, at denne politiske Taktik ligger over de menige Vælgeres Forstand, og der er ingen Politik, der er saa farlig i Længden som den, den menige Befolkning ikke kan forstaa.

J. H. Jensen: Naar den ærede Taler, der nu satte sig (Vilh. Lassen), udtalte, at Finansloven trods dens lidt triste Status alligevel blev modtaget med Velvillie fra alle Partier, maa Grunden dertil dog vistnok være, at det fra alle Partier er erkendt, at enten de Mænd blive siddende paa Taburetterne, som nu er der, eller der kom andre i deres Sted, eller der kom et helt nyt Systemskifte, vilde intet Ministerium kunne forelægge et Finanslovsforslag med et bedre finansielt Resultat. Det maa sikkert være ud fra denne Betragtning, at alle Partier, enten de nu bære den ene eller den anden Farve, yde Ministeriet deres Anerkendelse og Tilslutning. Og jeg maa sige for mit Vedkommende, at naar jeg ser Finanslovsforslaget igennem, er jeg ikke alene tilbøjelig til at anerkende dette, men endnu til at gaa et Skridt videre. Det kommer til at stille sig saaledes for mig, at naar nu Finansloven, som den jo altid plejer, kommer til at gaa i Udvalg, vil det ogsaa omtrent være ligegyldigt med Hensyn til Finanslovens uheldige Resultat, hvordan dette Udvalg kommer til at se ud. Det er min Overbevisning, at selv om et andet Parti fik det største Antal Medlemmer ind i Finansudvalget, f. Eks. Socialdemokraterne, saa vilde de, dersom de skulde opfylde retfærdige Krav og respektere bestaaende Love, ikke i nogen nævneværdig Grad kunne bringe Budgettet ned.

Men selv ud fra de Betragtninger bliver jeg alligevel lidt trist ved at se paa Finanslovsforslaget, der stiller sig saaledes i Aar og formodenlig ad Aare vil stille sig ligesaadan. Thi det maa dog vel være klart for alle, at i Tidens Løb kunne vi ikke blive ved at køre saaledes, at vi Aar for Aar forøge Statsgælden, det maa en Gang komme til, at vi se at faa Balance ind i vor Statshusholdning. Og naar Forholdene ere saaledes, at man kan paastaa — jeg kan gerne gentage det — at selv om Socialdemokraterne fik Flertal i Finansudvalget, vilde de, naar de skulde respektere bestaaende Love og opfylde de retfærdige Krav, der stilles, ikke i nævneværdig Grad bringe Budgettet nedad. Saa

bliver det ogsaa nødvendigt, enten at vi se os om efter ny Indtægter, eller ogsaa, at vi faa Finansloven forandret saaledes, at vi formindske vore Udgifter. Vi have vel nok levet under saadanne Forhold, at Rigsdag og Regering vare nødte til at lytte til de Krav, der stilledes fra alle Sider. Vore Skatteforhold vare saare uheldige, og som Følge deraf var det vel nok ofte Tilfældet, at Statsborgerne her og der stillede Krav til Statskassen om at faa Tilskud til dette eller hint Foretagende. Jeg antager, at en hel Del af de Poster, vi have faaet ind paa Finansloven, netop ere en Følge af disse uheldige Forhold, idet det snart har lydt fra en Side: Det er en Ting, vi maa kunne faa noget Tilskud til, og saa har man fra en anden Side tænkt: saa maa vi ogsaa kunne faa noget. Det er muligt, at det ogsaa vil blive saaledes ved, men jeg tror alligevel, at naar vore Skatteforhold blive lidt bedre og retfærdigere ordnede, vil der ikke være nær den Grund til at yde Tilskud her og der, som der har været i forbigangne Tider og i Nutiden. Men det er ogsaa muligt, at det har været et lidt fejl Synspunkt, der har gjort sig gældende at det altid galdt om at pumpe Statskassen. Det synes at have stillet sig saaledes for mange, at Statskassen er et Pumpeværk; bare vi pumpe, saa have vi Pengene, og vi have ikke noget at gøre med, hvor de komme fra. Men det er en forkert Opfattelse. Ja, hvis Statskassen var en Guldmine, hvoraf man kunde grave Guldet op og uddele det til Børgerne i Landet, da var det rigtigt at pumpe alt det, der paa nogen mulig Maade kunde pumpes ud af den, men saaledes er det desværre nu en Gang ikke her i Landet, thi de Penge, Statskassen uddeler, den Guldgrube, Statskassen ejer, det er Skatteydernes Pengepung og ikke noget som helst andet. De Penge, der komme ind, komme fra Skatteydernes Lommer ind i Statskassen, og kunne naturligvis blive uddelte igen, og maaske ogsaa komme til at regulere en hel Del paa de mere uheldige Forhold, som vort gamle Skattevæsen har frembragt; men faa vi først en Reform af Skattefordelingen, staar det for mig saaledes, at der uden nogen Uretfærdighed vil kunne nægtes en hel Del Ydelser fra Statskassens Side, som nu blive ydede, saa at man derved vil kunne bringe Statens Udgifter en hel Del nedad.

Der er ogsaa nu i disse Dage ligesom i Fjor, da Systemskiftet indtraadte, bleven talt mange Lovord om vort Ministerium.